

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 378/09-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 73/00 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. júna 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovoru“) a porušenie princípu zákazu diskriminácie podľa čl. 14

dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 73/00 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľ požadoval okrem vyslovenia porušenia označených práv uloženie príkazu okresnému súdu „*konať bezodkladne*“ a ďalej sa domáhal priznania finančného zadosťučinenia v sume 30 000 Sk (995,82 €) a úhrady trov konania.

Súčasťou sťažnosti je aj žiadosť sťažovateľa o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každej sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Zákonným predpokladom na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Pri opatrení alebo inom zásahu sa lehota počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Podanie sťažnosti po uplynutí tejto lehoty je

zákonom ustanoveným dôvodom na jej odmietnutie ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný sťažnosťou (§ 49 a nasl. zákona o ústavnom súde) a najmä jej petitom.

Ústavný súd zo sťažnosti a zapožičaného súvisiaceho spisu okresného súdu zistil, že sťažnosťou napadnuté konanie vedené pod sp. zn. 7 C 73/00 bolo právoplatne skončené 7. júla 2008, keď nadobudlo právoplatnosť uznesenie okresného súdu zo 17. apríla 2008 o zastavení konania potvrdené v rámci odvolacieho konania uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 Co 121/08 z 26. mája 2008.

Je potrebné uviesť, že 3. júla 2008 bolo krajskému súdu v napadnutej veci doručené sťažovateľom podané dovolanie, na základe ktorého okresný súd 23. apríla 2009 predložil spis na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“). Vzhľadom na to, že vo veci nebolo dosiaľ rozhodnuté o odvolaní sťažovateľa proti uzneseniu okresného súdu z 18. februára 2009, ktorý mu neustanovil advokáta pre dovolacie konanie, najvyšší súd vrátil spis okresnému súdu ako predčasne predložený s tým, že je ho potrebné najvyššiemu súdu opätovne predložiť až potom, keď krajský súd rozhodne o odvolaní sťažovateľa.

Ústavný súd poukazuje na to, že sťažovateľ nenapáda porušenie označených práv v spojení s postupom okresného súdu realizujúceho úkony súvisiace s dovolacím konaním, ale namieta postup okresného súdu v konaní ako takom vedenom pod sp. zn. 7 C 73/00, čo okrem iného možno vyvodiť aj z jeho argumentácie, že *„prieťahy prekročili dĺžku 9-rokov a 1-mesiac“*.

Z uvedeného vyplýva, že sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. júna 2009 sťažovateľ namieta porušenie svojich označených práv v konaní okresného súdu vedenom pod sp. zn. 7 C 73/00, ktoré právoplatne skončilo 7. júla 2008. Vzhľadom na to možno

konštatovať, že sťažnosť bola nepochybne podaná po uplynutí lehoty ustanovenej § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Ústavný súd preto po predbežnom prerokovaní sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá a rozhodnutie o priznaní finančného zadosťučinenia je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody sťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou sťažnosti, ktorou sa sťažovateľ domáhal jeho priznania, nezaoberal, rovnako ako žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2009